

MENKIBE: Allah Bize Yeter

Harun Reşid tebdil-i kıyafet yapmış veziriyle çarşı-pazar gezinirken uzakta bir yerde bir çadır görür. Veziriyle beraber çadıra doğru gelirler.

Çadırın önünde yaşlıca bir kadın vardır.

“Nine bu çadırda mı yaşarsın?” diye sorar.

“Evet oğul, dokuz yaşındaki torunum ile beraber burada yaşarız. Buyurun misâfirimiz olun, yol yorgunusunuzdur” der. Harun Reşid’in kim olduğunu bilmeden çadıra buyur eder.

“Nine! Ne yer ne içersiniz, geçiminiz neyden, nasıl geçinirsiniz?”

“Oğul, Allah’a ne kadar şükretsek azdır, bir keçimiz var onun sütünü sağar geçimimizi sağlarız.”

Hoşbeşten sonra sofraya serilir. Sofraya kızartılmış keçi eti gelir. Sultan vezirinin gözlerine bakar..! Bakışmadan sonra yemeğe koyulurlar. Sultan, nineye bu keçinin nereden geldiğini sorar. Nine; “Bizim sağımlık keçiydi, misâfirlerimizi ağırlamaya başka bir şeyimiz olmadığı için keçiyi kestik” der. Yemek yendikten sonra Harun Reşid ve veziri oradan ayrılmak için toparlanırlar. Ayrılmadan önce sultan, nineye, üzerine bir saltanat alâmeti işlenmiş bir mendil verir.

“Sıkıntınız olduğu zaman bu mendilin sahibine varın, sizin sıkıntınızı giderir, size yardımcı olur” der, oradan ayrılırlar. Harun Reşid yolda kendi kendine, “Yâ Rabbî! Bu ne büyük tevekkül, geçimini sağladığı keçiyi sırf misâfir ağırlamak için kesiyor, rızkından korkmadan endişe etmeden yaşıyor..!” diye, derin derin düşünür. Bir zaman sonra nine geçim sıkıntısı çekmeye başlar. Aklına mendil gelir, çadırına gelen misâfir, sıkıntıya düştüğün zaman mendili sahibine ulaştır, sana yardımcı olur demişti! Mendili sandığından çıkarır, torununa verir.

“Yavrucuğum Bağdad’a git, bu mendilin sahibini bul, geçim sıkıntısında olduğumuzu söyle, belki bize yardımcı olur” der. Çocuk mendili alır, sora sora büyük bir sarayın önüne gelir, sarayın kapısındaki askerlere mendili gösterdiğinde kapı açılır, her bir kapıya geldiğinde mendili gösterdikçe kapılar ardına kadar açılır. Tâ ki Sultan Harun Reşid’in odasına girene kadar. Kapının ağzından, sultanın namaz kıldığını görür, içeride kapının ağzında bekler... Sultan namazı bitirip namaz sonrası ellerini duâya açar. O sırada çocuk sultana bir daha, bir daha bakar ve oradan hızla uzaklaşır...

Çadıra varınca nine sorar, “Ne yaptın oğlum, o zâtı bulabildin mi?” “Evet nine, o zât, Sultan Harun Reşid idi ama baktım ki o da ellerini açmış Allahü teâlâya yalvarıyor, bir şeyler istiyor, ben de kendi kendime, “Sultan dahi olsa ondan bir şeyler istemek nafiye. Biz de onun sığınıp istediği yerden isteyelim” diyerek, bir şey istemeden geri geldim. Nine, “Doğru dersin oğlum, bir an gaflete düştüm, seni ona gönderdim. Elbette, Allahü teâlâ bize, hepimize yeter” der.

Kaynak: Gençlerin Rehberi